

5770

	TASTE OF	
	LIMMUD	

הִישָׁן יִתְחַדֵּשׁ וְהַחֲדָשׁ יִתְקַדֵּשׁ

...hajasjan jitchadesj wehechadasj jitkadeesj...

...wat oud is wordt vernieuwd en wat nieuw is wordt geheiligd...

Rav Kook, de eerste opperrabbin van Israël

Igrot Haraya, Igeret 164

Sjabbat 15 mei / 2 siewan 5770
Sidra Bemidbar, Bemidbar [Numeri] 1:1-4:20
Tanach blz. 261-270
Haftara: Nechemja 12:27-47
Tanach blz. 1693-1695

Vertaling: Sera Spanier

www.limmud.org/publications/tasteoflimmud/5769/Bamidbar/

BEMIDBAR

Bemidbar is de naam zowel van de sidra van deze week als van het vierde boek van de Tora (in het Nederlands het Boek Numeri).

Als je alleen maar denkt aan de voorbereidingen van een grote bruiloft, waarvan de haren je te bergen doen rijzen, of voor de grootste centraal gelegen accommodatie voor een Limmud conferentie waar de organisatoren nachtmerries van krijgen, begin je misschien de enorme complexiteit te begrijpen zoals die beschreven staat in deze sidra.

Het beschrijft op een liefdevolle manier tot in de kleinste details het kampement van Israël, hoeveel mensen er in iedere stam waren en waar zij in het kampement verbleven.

Bemidbar - Elaine Robinson

Elaine Robinson is het hoofd van de afdeling Sociale Zaken van UJIA (Collectieve Israël Actie) in Engeland.

Elaine heeft gedoceerd in Joodse Studiën o.a. aan het Immanuel College en de Jewish Community Center in Hong Kong.

"God richtte zich in de Sinaiwoestijn tot Mosjee. Hij sprak tegen hem in de ontmoetingstent..." (1:1)

Deze weeks sidra opent het vierde boek van de Tora met dezelfde naam: *Bemidbar*, "In de woestijn."

Dit boek volgt de reis van het Joodse volk door de woestijn onderweg naar het Beloofde Land.

Het boek opent met God die Mosjee de opdracht geeft een volkstelling te houden onder de *B'nei Jisraeël* (Israëlieten) en om iedereen te tellen, en er goed op toe te zien dat niemand wordt vergeten.

Dit wordt gevolgd door de instructies van het aandeel voor iedere stam bij het bouwen van de Misjkan – de tijdelijke verblijfplaats van God – waarbij iedere stam indirect ook een rol krijgt toebedacht bij het opbouwen van de gemeenschap.

Het blijkt dat de tijd in de woestijn van groot belang is voor de ontwikkeling van wat eens een slavenvolk was, naar een onafhankelijke natie van zelfstandige mensen. Het was een kans voor de mensen zich te ontdoen van de slavenmentaliteit, om misschien tijd te kunnen nemen voor zelfreflectie en hun eigen ontwikkeling, evenals het aanleren van bekwaamheden die hen in staat stelden om als een gemeenschap te leven.

Bemidbar verschilt van de drie voorgaande boeken van de Tora. Het is geen historisch overzicht, noch is het doorweven met wetten en geboden, maar eerder een mengeling van die twee. Het overspant 38 jaar reizen en in dit boek krijgt in tijd het Joodse volk geen wetten voor alle volgende generaties, maar enkel en alleen voor hun verblijf in de woestijn.

De psycholoog en filosoof Erich Fromm zag deze veertig jaar van rondzwerven door de woestijn als een tijd waarin de slaven van gisteren zich bewust worden van hun vrijheid.

"De woestijn is geen thuis. Er zijn geen steden. Er is geen eigendom. Het is de plaats van nomaden die hebben wat nodig is en alles wat zij nodig hebben zijn de essentiële zaken om te leven, geen bezittingen... *het leven in de woestijn als voorbereiding op een leven in vrijheid.*" (Erich Fromm, *Een kwestie van hebben of zijn [To Have or to Be]*).

Het Joodse volk weet wat het is om uit de slavernij te vluchten - we hadden God aan onze kant voor de bescherming, maar we moesten ons zelf ontdoen van de mentaliteit van slavernij.

Stel je voor: een verblijf van 40 jaar in de woestijn.

Voor velen van ons zou dat een angstaanjagend idee zijn en voor anderen buitengewoon opwindend.

Stel je het landschap voor, stel je de leegheid voor en het grimmige voorgevoel, de afwezigheid van structuur, maar ook het open doek waarop je iets vanuit het niets kan creëren.

In de woestijn zijn biedt de unieke gelegenheid om op je leven terug te zien zonder de interrupties en afleidingen van het alledaagse leven. Dit is wat het Joodse volk ondervond met een beetje begeleiding van God.

Stel je aan de andere kant voor dat we die tijd om te reflecteren niet hadden gehad en dat we dan zouden aankomen in een nieuw land waar we veiligheid en bescherming willen zoeken maar waar we in plaats daarvan weggestuurd of misbruikt worden door degenen rondom je, of als een paria behandeld worden.

Vandaag de dag hebben vele mensen niet de luxe van een drukverlagende voorbereiding van 40 jaar.

Duizenden asielzoekers en vluchtelingen moesten hun geboorteland hals over kop verlaten, dikwijls vanwege oorlog, in een poging om hun leven opnieuw op te bouwen in een vrije en veilige gemeenschap. Velen van hen zijn recent uit Darfur gekomen en zijn getraumatiseerd gearriveerd en zijn echt niet in staat om de maatschappij waarin ze zijn aangekomen te begrijpen. En velen worden teruggestuurd naar een zekere dood.

Ons is in de Tora 36 keer (sommigen zeggen 46 – *TB Baba Metsia 59b*) opgedragen de vreemdeling geen kwaad te doen, want wij waren vreemdelingen in Egypte. Wij worden

eerder verteld degenen rondom ons met liefde en respect te behandelen, want wij weten wat het was om slaaf te zijn.

Het boek Bemidbar leert ons een essentiële les over sociale rechtvaardigheid. Wij kregen 40 jaar de tijd om te reflecteren, te genezen en de slavenmentaliteit kwijt te raken, met de liefde en bescherming van God. Veel mensen krijgen die kans niet.

De uitdaging die wij hebben is: hoe kunnen wij onze Bemidbar ervaring gebruiken om diegenen rondom ons te helpen integreren en te genezen. Als individuen en als gemeenschap hebben we de verplichting deze uitdaging aan te gaan. Wat ga jij eraan doen?

Een andere invalshoek – een proefje van het Limmud team

Waarom eten we cheesecake/kwarktaart op Sjavoet? (Aanstaande dinsdagavond-woensdag).

Het is traditie om melkproducten op Sjavoet te eten. Er zijn een paar redenen voor deze gewoonte.

Eén ervan is dat de Tora vergeleken wordt met melk. Een andere reden is dat nadat de Tora was gegeven, de Joden niet meteen in staat waren om vlees te eten omdat ze net de wetten van het kasjroet hadden ontvangen en ze het vlees eerst correct moesten slachten.